

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/951/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213613
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912213613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 28. 08. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12C/281/2012-39 zo dňa 31. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol, žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Súd na základe vykonaného dokazovania a to spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1Er/1458/2011 mal preukázané, že dňa 30. 08. 2011 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému. Uznesením zo dňa 05. 09. 2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, lebo po preskúmaní exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v zmysle ust. § 44 ods. 2 EP dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, čo je v rozpore s ust. § 52 a nasl. OZ a s ustanoveniami Smernice 93/13/EHS. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd exekúciu zastavil. Okresný súd právne poukázal na ust. § 44 ods. 2 EP a § 44 ods. 3 EP. Konštatoval, že na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota tak ako to vyplývalo z ust. § 44 ods. 2 a 44 ods. 3 EP zákonom stanovená nie je. Súd však bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prieťahov. Žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na súd dňa 30. 08. 2011 a súd dňa 05. 09. 2011 o tejto žiadosti rozhodol teda o 6 dní. Nedošlo potom k žiadnym prieťahom, pokiaľ ide o rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia. Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu a to nerozhodnutia v zákonnej lehote (táto nie je zákonom daná) resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, žaloba je neodôvodnená.

Pokiaľ žalobca v žalobe uvádza, že konanie sa začalo dňa 13. 07. 2011 a súd rozhodol až dňa 03. 10. 2011, teda došlo k omeškaniu viac ako 82 dní, súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca podal žalobu tvrdiac, že exekučný súd nevydal rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov a na tomto základe si uplatňuje na náhradu škody. Nie je možné súdu pričítať čas od podania návrhu exekútora do podania žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd túto skutočnosť nemôže ovplyvniť a žalobca ani netvrdí,

že zo strany exekútora došlo k nejakému porušeniu povinnosti. Tiež nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalobcu že by o žiadosti bolo rozhodnuté dňa 03. 10. 2011, teda v žiadnom prípade nejde o taký časový úsek ako to tvrdí žalobca, teda tvrdenia v žalobe nezodpovedajú skutočnosti.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že súd nelegálne postupoval keď skúmal predložený exekučný titul a to rozhodcovský rozsudok, v tejto súvislosti okresný súd poukázal napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydané v konaní sp. zn. 6Cdo/1/2012. Súd v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce im zo zákona, to znamená z ust. § 44 ods. 2 EP, to znamená oprávnenie posúdiť či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Súdom prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 OSP preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súdom preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu.

Poukázal na ust. § 15 OSP. Uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorými upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu.

Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie.

Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, v ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súdom rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd aplikoval ust. § 101 ods. 2 OSP, teda pojednával v neprítomnosti žalobcu, tento bol riadne predvolaný a nepožiadaval o odročenie z dôležitých dôvodov.

V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa neustrannosti sudcu poukázal na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu. Uviedol, že žalobca podal námietku zaujatosti, o ktorej sa právoplatne rozhodlo tak, že konajúci sudca nebol vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci. Vo vzťahu k námietke, že meritórne rozhodnutie neprichádzalo do úvahy, kým súd právoplatne nerozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania uviedol, že je plne v súlade s požiadavkou hospodárnosti konania, aby súd po neprávoplatnom zamietnutí nedôvodného návrhu na prerušenie konania rozhodol vo veci samej. V prípade účasti žalobcu prípadne jeho právneho nástupcu na pojednávaní by žalobca bol s obsahom vyjadrenia žalovaného oboznámený, zúčastnil by sa vykonávania dokazovania, mohol by navrhnúť jeho doplnenie, resp. k vykonanému dokazovaniu sa vyjadriť.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP). V súvislosti s týmto ustanovením je potom potrebné poukázať na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi. Rozsah preskúmvacieho práva a povinnosti odvolacieho súdu je teda ohraničený rozsahom odvolania, ktorými sa rozumejú odvolacie dôvody uvedené v podanom odvolaní.

Okresný súd pred rozhodnutím vo veci samej skúmal, či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu. Žalobca v návrhu na prerušenie konania uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú z pojednávania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu podľa žalobcu bolo zasiahnuté to jeho základných práv a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky to znamená práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom. Tiež malo byť zasiahnuté do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, to znamená práva na nestranný súd zriadený zákonom.

Okresný súd uznesením č. k. 12C/281/2012-38 zo dňa 31. 07. 2013 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení uviedol, že o námietke zaujatosti už rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý zákonnú sudkyňu v tejto veci nevylúčil. Uviedol, že samotná skutočnosť, že žalobca s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal preto sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je dôvodom na prerušenie konania ako to navrhuje. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cdo/102/2013. Dospel k záveru, že návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) OSP nie je dôvodný. V dôsledku podaného odvolania uznesenie okresného súdu bolo potvrdené uznesením krajského súdu č. k. 13Co/950/2013-81 zo dňa 20. 05. 2014. Odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v uznesení.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces, pretože žalobca pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Tvrdenie žalobcu, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného je nepravdivé. Žalovaný podal vo veci vyjadrenie na základe výzvy súdu. Okresný súd doručil žalobcovi (splnomocnenému právnomu zástupcovi) vyjadrenie žalovaného spolu s termínom predvolania (č. l. 28). Termín pojednávania, na ktorý bol žalobca riadne a včas predvolaný, bol vytýčený na deň 31. 07. 2013, je potom zrejmé, že žalobca mal dostatočný priestor na prípravu pojednávania, zároveň možnosť oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to vrátane aj exekučného spisu, ktorý je súčasťou spisu.

Neobstoí ani tvrdenie žalobcu uvedené v podanom odvolaní, že súd ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Tak ako je vyššie uvedené, odvolací súd konštatoval, že okresný súd vo veci nariadil pojednávanie a na toto pojednávanie bol žalobca riadne a včas predvolaný. Na uvedené pojednávanie sa žalobca nedostavil. Žalobca neuviedol taký dôležitý dôvod, pre ktorý by sa nemohol na pojednávanie dostaviť. Okresný súd vo veci pojednával, svedčí o tom zápisnica o pojednávaní zo dňa 31. 07. 2013 (č. I. 37 - 37 p. v. spisu). V zápisnici o pojednávaní okresný súd konštatuje, že sa nedostavil právny zástupca žalobcu ani žalovaného, doručenie predvolania majú vykázané. Právny zástupca žalovaného svoju neúčasť ospravedlnil. Súd uznesením žiadosti žalobcu o zrušenie pojednávania nevyhovet. Pojednával v neprítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na pojednania veci samej pojednávanie a predvolať naň účastníkov konania (§ 115 ods. 1 OSP) a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka len vtedy, ak účastník nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 OSP). Keďže účastník môže v konaní vystupovať aj prostredníctvom zástupcu (napr. zástupcu na základe plnomocenstva; § 22 a nasl. OSP) má aj tento zástupca právo osobne sa zúčastniť občianskeho súdneho konania. O možnosti prejednať vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti platí to isté, čo platí o samom účastníkovi konania. Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, ktoré je zaručené článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, ale nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka (zástupcu) treba posudzovať vždy vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu, pričom treba mať na zreteli, že zúčastniť sa pojednávania v právnej veci pred súdom je nezadateľným právom účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon neustanovuje inak a ak na tomto svojom práve účastník trvá. Zákon nešpecifikuje čo treba považovať za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni prejednať vec v neprítomnosti účastníka. Súd ale môže žiadosť o odročenie pojednávania posudzovať len z aspektu tých skutočností, ktoré sú prípadne uvedené v žiadosti o odročenie pojednávania. V súdnej veci riadne predvolaný žalobca (splnomocnený právny zástupca) svoju neúčasť na pojednávaní ničím neospravedlnil, neuviedol teda žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa nemohol pojednávania zúčastniť. Okresný súd potom dôvodne pokračoval v konaní aj keď bol žalobca nečinný. Riadne predvolaný účastník sa nedostavil na pojednávanie a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie. Súd potom môže prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka vec, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 OSP). Ust. § 101 ods. 2 OSP určuje dve podmienky, ktoré musia byť súčasne splnené, aby súd mohol vec prejednať v neprítomnosti účastníka alebo jeho zástupcu a to: a) riadne predvolanie a b) absencia žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu (o takú absenciu ide vtedy, keď účastník konania buď vôbec nepožiadá o odročenie pojednávania, alebo keď o odročenie pojednávania síce požiadá, ale nepreukáže existenciu dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania).

V súdnej veci boli ale splnené súčasne obe tieto podmienky. Žalobca bol na pojednávanie riadne predvolaný a absentuje existencia akéhokoľvek dôvodu na odročenie pojednávania pretože žalobca nepodal žiadosť o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Žalobca bol teda na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neúčasť neospravedlnil. Potom prejednanie veci na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, svoju neúčasť neospravedlnil, nie je možné považovať za postup súdu, ktorým by bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, vyjadriť sa k vykonaným listinným dôkazom, vrátane listinných dôkazov, ktoré boli súčasťou exekučného spisu, prípadne možnosť navrhnuť dôkazy na postup svojich tvrdení. Žalobcovi nebolo postupom okresného súdu odňaté právo zúčastniť sa pojednávania, prípadne sa oboznámiť s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a pod.

Žalobca v podanej žalobe uviedol, že nesprávny úradný postup je charakterizovaný a) nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov; b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že z exekučného spisu mal nepochybne preukázané, že dňa 30. 08. 2011 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému. Súd uznesením zo dňa 05. 09. 2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, lebo po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou čo je v rozpore s ust. § 52 a nasl. OZ a ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Súd tiež konštatoval, že v predmetnej exekučnej veci bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota, tak ako to vyplýva z ust. § 44 ods. 2 EP a § 44 ods. 3 EP, nie je stanovená. Súd bol potom povinný rozhodnúť o žiadosti bez zbytočných prieťahov. Keď však žiadosť o udelenie poverenia bola podaná 30. 08. 2011 a súd o tejto žiadosti rozhodol 05. 09. 2011 teda o 6 dní, nedošlo k žiadnym prieťahom, pokiaľ ide o rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V tomto smere ale odvolateľ neuvádza nič čím by spochybnil uvedené právne posúdenie okresného súdu. Odvolací súd teda poukazuje na správnosť záverov okresného súdu keď okresný súd mal za to, že v exekučnej veci nedošlo k žiadnym prieťahom, pokiaľ ide o rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda žaloba je nedôvodná.

Okresný súd správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci keď vychádzal najmä z exekučného spisu. Vykonaným dokazovaním mal nepochybne preukázané v akej lehote bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a teda že nedošlo v exekučnej veci k žiadnym prieťahom. S listinnými dôkazmi mal žalobca prípadne jeho právny zástupca možnosť oboznámiť sa buď priamo na pojednávaní, prípadne spôsobom, ktorý upravuje Občiansky súdny poriadok a to napr. nahliadnutím do spisu a pod.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, prípadne nesprávnym úradným postupom, je zodpovednosť objektívna bez ohľadu na zavinenie, tejto sa nie je možné zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je v súdnej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým aj zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup v konaní nebol zistený. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že okresný súd rozhodoval vo veciach s prieťahmi. Nedošlo teda k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti. Potom okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi, teda existenciou škody, príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 OSP, teda na základe zásady úspechu vo veci. Žalovaný ktorý mal vo veci plný úspech nežiadal priznať náhradu trov konania, tomuto trovu konania ani nevznikli.

V odvolacom konaní úspešný žalovaný nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania (§ 151 ods. 1 OSP). Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, nepatrí mu potom náhrada trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.